

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119211993
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5119211993.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému U. V., O.. XX. XX. XXXX, V. V. XXX/XX, XXX XX Ž. o zaplatenie 751,97 eur s prísł., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným dňa 28. 10. 2019 na Okresnom súde Žilina sa pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s. domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 751,97 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 04. 04. 2017 do zaplatenia, ako aj nároku na náhradu trov konania.

2. Žalobu pôvodný žalobca odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 07. 08. 2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 700,18 Eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (čierna technika). Kúpna cena tovaru bola 700.18 Eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 0 Eur a na zvyšok kúpnej ceny Žalobca poskytol Žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom Zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu Žalovaného. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej Žalovanému Žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. Obsah uvedených pojmov má vyplývať nielen zo Zmluvy samotnej - ich výklad je obsiahnutý aj v Podmienkach k Zmluve o pôžičke (resp. Všeobecných obchodných podmienkach), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa Žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Žalobca uviedol, že v danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet) tzn. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy (pozn.: môže mať rôzne názvy, napr. Zmluva o využívaní klientskej zóny), predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol Žalovaný evidovaný Žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 57 mesačných splátkach v sume 20 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1140 Eur (pozn. uvedené bez akontácie). Žalobca uviedol, že Žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 40 Eur. Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať

poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca listom z dňa 26.01.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.03.2017 úver zosplatnil, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 29.03.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazyval na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn: 17Co/447/2016. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 751.97 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 88.8 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatnil. Ďalej uviedol, že ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 791.97 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) malo tvoriť: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu = 791.97. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 40 Eur. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 0 Eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 40 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Pôvodný žalobca záverom uviedol, že celkovú výšku dlžnej sumy Žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina (bez akontácie) + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady (bez akontácie) = Žalovaná suma 791.97 Eur + 0 Eur - 40 Eur = 751.97 Eur.

3. Okresný súd Žilina predmetnému návrhu vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 6Csp/125/2019-36 zo dňa 25. 11. 2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 751,97 eur spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 751,97 eur od 04. 04. 2017 do zaplatenia, a náhradu trov konania.

4. Nakoľko sa žalovanému nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, uznesením Okresného súdu Žilina, sp. zn. 6Csp/125/2019-80 zo dňa 20. 07. 2020 súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Žilina č. k. 6Csp/125/2019-36 zo dňa 25. 11. 2019 v celom rozsahu.

5. V zmysle návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na č. I. 53 spisu Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 6Csp/125/2019-82 zo dňa 31. 08. 2020 rozhodol o pripustení zmeny subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu vstúpil žalobca ako nový žalobca.

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 11. 06. 2021, a to v neprítomnosti strán sporu ako aj v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, pričom právny zástupca žalobcu a žalobca ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili, aby súd vo veci rozhodol v ich neprítomnosti, žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom na súd dňa 09. 06. 2021 k otázke aktívnej legitímácie uviedol, že zákon o bankách neuvádza, akú formu má mať výzva banky pred postúpením, uvádza len obsahové náležitosti výzvy. Každý právny úkon sa vykladá podľa svojho obsahu. Zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 z. o bankách vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol písomne vyzvaný na zaplatenie čo i len časti peňažného záväzku, s ktorého zaplatením je v omeškaní a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Dodal, že Žalovanému bola riadne dňa 28.11.2019 doručovaná žaloba o zaplatenie peňažnej pohľadávky, ktorá je svojím obsahom výzvou na plnenie. Dátum odoslania žaloby do dispozičnej sféry žalovanému zistil z el. spisu. Žalobcovi bola pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu postúpená dňa 29.5.2020. K postúpeniu žalovanej pohľadávky tak došlo po písomnej výzve žalovanému na zaplatenie bankovej pohľadávky a uplynutí 90 dňového omeškania so zaplatením dlhu. Týmto boli podľa žalobcu splnené zákonné podmienky pre

postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle z.č. 92 ods. 8 z. o bankách, čím malo dôjsť k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, ktoré boli stranám sporu navzájom doručované a zistil nasledujúci skutkový stav:

8. V zmysle notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 spísanou JUDr. Ľubicou Floriánovou, notárkou dňa 11. 12. 2017 (na č. I. 6 - 10 spisu) uzatvorili obchodné spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s. projekt rozdelenia zlúčením, v zmysle ktorého zanikla bez likvidácie obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a právnymi nástupcami obchodnej spoločnosti sa stali Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s., pričom imanie predmetnej obchodnej spoločnosti prešlo v časti splátkový predaj a leasing na VÚB Leasing, a.s. a ostatné zložky podnikania na obchodnú spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. (č. I. 5 predmetnej notárskej zápisnice).

9. Dňa 07. 08. 2016 bola medzi obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným uzatvorená zmluva o poskytovaní služieb (na č. I. 19 rub - 20 spisu), predmetom ktorej bol spôsob uzatvárania zmlúv o službách Consumer Finance Holding, na základe žiadosti žalovaného akceptovanej CFH alebo žalovaným akceptovanej ponuky CFH, pomocou prostriedkov diaľkovej komunikácie a spôsob identifikácie klienta s využitím autentifikačných prvkov jedinečne klientovi pridelených.

10. Dňa 07. 08. 2016 bola medzi obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej označený aj ako „CFH“) a žalovaným uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na č. I. 13 - 15 spisu, na základe ktorej poskytol CFH žalovanému úver vo výške 700,18 eur, pričom žalovaný sa zaviazal predmetný úver splácať v 57 splátkach po 20 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 09. 2016 a s konečnou splatnosťou dňa 20. 05. 2021, RPMN: 24,66 %, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 24,66 %.

11. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 01. 2017 (na č. I. 11 spisu) CFH upozornil žalovaného, že v prípade, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016, CFH predmetný úver zosplatní, upozornenie bolo vrátené CFH ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote (podľa doručky na č. I. 11 rub, 12 spisu).

12. Listom zo dňa 29. 03. 2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (na č. I. 12 rub spisu) CFH oznámil žalovanému, že predmetný úver sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

13. Z prehľadu splátok a úhrad na č. I. 21, 21 rub spisu vyplýva, že žalovaný uhradil poslednú splátku na predmetný úver dňa 20. 10. 2016.

14. Súd predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov a ustanovení zmluvy:

15. V zmysle čl. 3. Ods. 3.1. zmluvy o poskytovaní služieb, akceptovaním tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že môžu (i) uzatvoriť, zmeniť alebo zrušiť Zmluvy o službe CFH vrátane tých, ktoré vyžadujú písomnú formu, prostriedkami diaľkovej komunikácie alebo (ii) uskutočniť iné právne úkony prostredníctvom internetového rozhrania CFH alebo aplikácie iZmluvník za podmienky, že a) klient preukázal svoju totožnosť prostredníctvom Autentifikačných prvkov alebo Identifikačných dokladov, b) je to možné vzhľadom na technický charakter Internetového rozhrania CFH alebo iZmluvníka.

16. V zmysle ustanovenia § 1 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoFSnD“), tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

17. V zmysle ustanovenia § 2 písm. a) ZoFSnD, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie,.

18. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160101.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. V zmysle ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

23. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. V zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

25. V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

26. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky (29. 05. 2020), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20190801.html>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20190801.html>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Súd predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, a to podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v rozhodnom čase. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Zmluva o úvere bola uzatvorená ako zmluva na diaľku o poskytnutí finančnej služby prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, pričom spôsob identifikácie klienta (žalovaného) spočíval vo využití autentifikačných prvkov jedinečne klientovi (žalovanému) pridelených (v zmysle bodu 2. zmluvy o poskytovaní služieb uzatvorenej medzi CFH a žalovaným na č. I. 20 spisu). Na základe

uvedeného zmluvného rámca nastaveného CFH na poskytovanie finančných služieb bola následne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej CFH poskytol žalovanému úver vo výške 700,18 eur. Predmetná skutočnosť nebola popieraná ani zo strany žalovaného.

Súd však v ďalšom musí konštatovať, že aktívna vecná legitímácia žalobcu v predmetnej veci bola žalobcom odvodzovaná z postúpenia predmetnej pohľadávky z VÚB, a.s. na žalobcu na základe listín žurnalizovaných na č. l. 60 - 62, 64, 54 spisu. Predmetný úver bol žalovanému poskytnutý zo strany Consumer Finance Holding, a.s., pričom táto spoločnosť nebola bankou. Taktiež bolo preukázané, že pôvodná pohľadávka Consumer Finance Holding, a.s. z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanému prešla na základe projektu rozdelenia zlúčením na Všeobecnú úverovú banku, a.s., o čom svedčí spisovanie predmetného úkonu vo forme notárskej zápisnice JUDr. Ľubicou Floriánovou pod N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 na č. l. 6 - 10 spisu.

Predmetné nesporné skutočnosti však podľa názoru súdu nemenia nič na tom, že pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní bola v čase, kedy bola postupovaná zo strany Všeobecnej úverovej banky na žalobcu (t. j. ku dňu 29. 05. 2020) postupovaná zo strany banky, a nie zo strany obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding.

Vzhľadom na to, že predmetnú pohľadávku postupovala banka (VÚB), bolo potrebné prihladiť na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd aplikujúc predmetné ustanovenie dospel k záveru, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná z dôvodu, že bola uzatvorená v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom taký úkon, ktorý bol uzatvorený v rozpore so zákonom je potom potrebné považovať v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný.

Predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky je totiž podľa uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 písomná výzva banky, a následne 90 -dňové omeškania klienta banky so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke.

Takou písomnou výzvou podľa názoru súdu nebola predžalobná upomienka, ktorú vyhotovila a žalovanému doručovala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 26. 01. 2017 (č. l. 11 spisu). Predmetná upomienka (výzva) nebola totiž výzvou banky tak, ako to predpokladá zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8. Predžalobnú výzvu totiž nevyhotovila a ani nedoručovala žalovanému Všeobecná úverová banka, ale jej právny predchodca, ktorý nebol bankou.

Súd dopĺňa, že nemožno za takúto výzvu považovať ani žalobu, ktorá bola doručovaná žalovanému, a to z dôvodu, že opätovne nejde o výzvu banky tak, ako to stanovuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale žalobu doručoval žalovanému súd (spôsobom podľa ustanovenia § 116 ods. 2 CSP), nejde teda o výzvu banky, ale o procesný úkon zo strany súdu za účelom splnenia procesných podmienok v zmysle Civilného sporového poriadku.

Následne súd musí konštatovať, že z uvedeného dôvodu nebola splnená podmienka - t.j. existencia písomnej výzvy banky, a v nadväznosti na to ani druhá podmienka, a to následné 90-dňové omeškanie žalovaného nasledujúce po písomnej výzve banky.

Súd poukazuje na závery prijaté:

- v Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018, podľa ktorého: .... Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučuje.²² Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.²³ Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.²⁴ Žalobca v dovolaní poukazuje na judikát uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, ktorého publikovaná právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez

toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka“. Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi,

- v Rozsudku NS SR, sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. 03. 2018, podľa ktorého

.....Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

- Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/28/2020 zo dňa 28. 10. 2020, v zmysle ktorého ....pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. W.T.M., L. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť E.V. len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

Preto súd musel konštatovať, že v dôsledku nedodržania zákonom stanoveného postupu v súvislosti s postupovaním pohľadávky banky nebola daná aktívna vecná legitimácia žalobcu na uplatňovanie pohľadávky voči žalovanému v tomto konaní, preto súd musel túto žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu zamietnuť.

28. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. V zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

30. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Žalovaný bol v predmetnom spore úspešný v celom rozsahu (žaloba bola voči nemu zamietnutá), nakoľko si však v rámci predmetného sporu nárok na náhradu trov konania neuplatnil, a z predmetného

spisu ani nevyplývalo, že by mu nejaké trovy konania vznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).